

Arrest

nr. 347 843 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BOSMANS
Laerstraat 96
3660 OUDSBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 12 december 2025 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 januari 2026 met refertenummer 135688.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RAJA, die loco advocaat K. BOSMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, met Nederlandse nationaliteit, dient op 7 oktober 2024 een aanvraag in tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Ter staving van haar aanvraag legt zij arbeidsovereenkomsten uit Nederland, loonfiches van haar tewerkstelling in Nederland en een EHIC voor.

Op 1 april 2025 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een EU-kaart.

Op 4 augustus 2025 dient Ö. L. een bijlage 19ter in als echtgenoot van de verzoekende partij.

Op 15 oktober 2025 wordt de verzoekende partij uitgenodigd per schrijven om de verwerende partij in kennis te stellen van haar huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke bestaansmiddelen zij ter beschikking heeft.

Aan de hand van de voorgelegde stukken wordt vastgesteld dat het bewezen inkomen onder het bedrag ligt van het leefloon onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend aan dit gezin, rekening houdend met de gezinslast.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partij niet langer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden en stelt overeenkomstig artikel 42bis, § 1 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) een einde aan het verblijfsrecht van de verzoekende partij.

Op 12 december 2025 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing genomen die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21).

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

“In uitvoering van 42bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van

*Naam: S. E.,
Nationaliteit: Nederland,
Geboortedatum: (...)2001,
Geboorteplaats: Weert,
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te: (...).*

~~*Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.*~~

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 07-10-2024 een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

Ter staving van haar aanvraag legde zij arbeidsovereenkomsten uit Nederland, loonfiches van haar tewerkstelling in Nederland en een EHIC voor.

Op 01-04-2025 werd zij in het bezit gesteld van een EU kaart.

Betrokkene werd op 15-10-2025 vriendelijk verzocht aan de hand van een schrijven ons in kennis te stellen van haar huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke bestaansmiddelen zij ter beschikking heeft. Overeenkomstig artikel 42bis § 1 van de wet van 15-12-1980, beschikt de minister of zijn gemachtigde immers over de mogelijkheid te controleren of aan de naleving van de voorwaarden tot uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Betrokkene tekende ons schrijven op 17-10-2025 waarna zij nog 15 dagen de tijd had om de nodige bewijzen voor te leggen.

Betrokkene legt loonfiches van haar tewerkstelling in Nederland en een EHIC voor.

Zij dient dus nog steeds beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

In de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen moet betrokkene voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 40 § 4, tweede lid van de wet van 15-12-1980, zijnde: “Bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn.”

Overeenkomstig artikel 40 § 4, 1ste lid, 2° van de wet van 15-12-1980 dient een beschikker van voldoende bestaansmiddelen aan te tonen te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel.

Uit de voorgelegde bewijsstukken blijkt inderdaad dat betrokkene nog steeds over bestaansmiddelen beschikt d.m.v. een tewerkstelling in Nederland. Er blijkt echter ook uit het administratief dossier dat haar situatie veranderd is.

Zij verkreeg op 01-04-2025 een EU kaart. Op 04-08-2025 diende Ö. L. een bijlage 19ter in als echtgenoot van betrokkene.

Wanneer we het bewezen inkomen en de huidige gezinssituatie bekijken dienen we vast te stellen dat betrokkene niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om de gezinslast te dragen overeenkomstig bovenstaande artikelen van de wet van 15-12-1980.

Ongeacht de persoonlijke uitgaven, is het bedrag van het leefloon onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend aan dit gezin, rekening houdend met de gezinslast, het strikte minimum. Het bewezen inkomen ligt onder dit bedrag.

Betrokkene kan aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken dus ook niet aantonen te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel.

Zij voldoet bijgevolg niet langer aan de voorwaarden om het verblijfsrecht te behouden in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

In hoeverre betrokkene eventueel zou voldoen aan de voorwaarden om in een andere hoedanigheid, overeenkomstig art. 40 § 4 van de wet van 15-12-1980, het verblijfsrecht te behouden, kan bij gebrek aan bewijzen hiervan niet worden vastgesteld.

Aangezien betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden, dient er overeenkomstig artikel 42bis § 1 van de wet van 15-12-1980 een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van betrokkene.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met artikel 42bis § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de bindingen met het land van herkomst te verliezen. Er werd evenmin aangetoond door betrokkene dat haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene waardoor zij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. In de hoedanigheid van EUburger moet zij zich evengoed in de eigen lidstaat of in een andere lidstaat waar zij aan de verblijfsvoorwaarden voldoet kunnen vestigen, zich kunnen integreren, medische verzorging kunnen genieten, een gezinsleven of economische activiteit kunnen uitbouwen.

Er werden geen relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de hierboven vermelde uitnodigingsbrief van Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 15-10-2025 (betekend op 17-10-2025) waarbij betrokkene werd gevraagd eventuele humanitaire elementen toe te lichten overeenkomstig art. 42bis § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van het verblijfsrecht.

Mochten er toch humanitaire elementen aanwezig zijn kunnen we enkel concluderen dat deze niet blijken uit het administratief dossier en dat het de nalatigheid van betrokkene is die ervoor gezorgd heeft dat er geen rekening kan gehouden worden met eventuele humanitaire elementen bij gebrek aan het voorleggen van bewijzen hiervan.

Deze beslissing kan na het verstrijken van de beroepstermijn of bij een eventueel beroep, na uitspraak waarbij het beroep wordt afgewezen, gevolgd worden door een verwijderingsmaatregel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In haar synthesememorie vat de verzoekende partij haar enig middel zoals uiteengezet in haar initieel verzoekschrift samen. Zij voert daarin de schending aan van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het recht op vrij verkeer en vestiging, van haar recht op gezinsleven, en van het recht op een eerlijk proces.

De verzoekende partij vat haar enig middel als volgt samen in haar synthesememorie:

“IN RECHTE

1. DE INLEIDENDE VORDERING

Verzoeker baseert de annulatievordering in het verzoekschrift op volgende middelen:

“ ...

Verzoekster heeft 1 kind ten laste en verblijft met haar kind in Bree, grondgebied België;

2. DE BESLISSING D.D. 12.12.2025

In de beslissing d.d. 12.12.2025 is vermeld dat verzoekster nog steeds beschouwd dient te worden als beschikker over voldoende bestaansmiddelen;

Anderzijds vermeldt de beslissing dat uit het administratief dossier blijkt dat haar situatie veranderd is en het inkomen van verzoeker lager ligt dan het minimum inkomen, rekening houdend met de gezinslast;

3. DE GRIEVEN VAN VERZOEKER

De RAAD dient na te gaan of de overheid bij haarbeslissing is uitgegaan van:

- juiste feiten*
- of ze de feiten correct beoordeeld heeft*
- of ze op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen*

Bovendien dient de overheid haarbeslissing zorgvuldig voor te bereiden;

De RvV kan de motivering van een beslissing toetsen aan de gegevens in het dossier, de redelijkheid en de duidelijkheid. De RvV plaatst zich op het moment van de beslissing en mag geen rekening houden met feiten of gegevens van na de beslissing.

3.1. DE FEITEN ZIJN NIET CORRECT BEOORDEELD

De overheid heeft de feiten niet correct beoordeeld:

Verzoeker beschikt over een inkomen dat volstaat om in haar levensonderhoud te voorzien;

De echtgenoot van verzoeker beschikt eveneens over een inkomen uit arbeid;

De overheid heeft geen rekening gehouden met de inkomsten van de echtgenoot van verzoeker;

3.2. HET BESLUIT IS KENNELIJK ONREDELIJK

Verzoeker en haar echtgenoot voorzien zelf in hun levensonderhoud en maken geen aanspraak op enige uitkering van de overheid;

Verzoeker en haar echtgenoot maken geen aanspraak op het sociale bijstandstelsel;

Bovendien werd verzoeker nooit gevraagd naar de inkomsten van haar echtgenoot;

Verzoeker heeft alle gevraagde inlichtingen bezorgd na het schrijven van 15.10.2025 van de Dienst Vreemdelingenzaken; In deze brief is niets vermeld over de gezinssituatie van verzoeker of de echtgenoot van verzoeker hoewel de gezinssituatie van verzoeker voor de overheid toen al bekend was;

3.3. DE BESLISSING IS NIET BEHOORLIJK GEMOTIVEERD

De overheid heeft haar beslissing niet behoorlijk gemotiveerd;

De beslissing houdt enerzijds rekening met de gezinssituatie (echtgenoot van verzoeker), anderzijds wordt geen rekening gehouden met de inkomsten van de echtgenoot van verzoeker;

3.4. SCHENDING VAN DE RECHTEN VAN VERZOEKER

De bestreden beslissing is niet behoorlijk gemotiveerd en schendt de motiveringsplicht;

Ingevolge de beslissing van de overheid worden de rechten van verzoeker geschonden, met name:

- recht op vrij verkeer en vestiging;*
- recht op gezinsleven;*
- recht op een eerlijk proces;*

Verzoeker toont immers wel degelijk aan dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt;

Verzoeker heeft sinds 01.04.2025 een EU kaart;

Verzoeker is intussen 9 jaren tewerkgesteld bij de firma ALBERT HEIJN in Weert en bekleedt momenteel de functie van shiftleider en toezichthouder;

Verzoeker is in staat om in haar eigen levensonderhoud te voorzien zoals trouwens ook is overwogen in de bestreden beslissing:

Verzoeker is intussen gehuwd en heeft 1 kind ten laste;

De echtgenoot van verzoeker is eveneens tewerkgesteld en beschikt over een inkomen uit arbeid;

Verzoeker en haar echtgenoot beschikken over voldoende inkomsten om te voorzien in de kosten van levensonderhoud van hun gezin;

De overheid heeft verzoeker niet eens de kans geboden de inkomsten van haar echtgenoot voor te leggen en aan te tonen dat zij beschikken over een voldoende bedrag om in het levensonderhoud te voorzien;

Verzoeker brengt de loonfiches van haar echtgenoot bij om aan te tonen dat het gezin van verzoeker over voldoende bestaansmiddelen beschikt;

Verzoeker vordert om voormelde redenen de vernietiging van de bestreden beslissing d.d. 12.12.2025;

...

2. DE MIDDELEN VAN VERWEERDER

Verweerder stelt dat rekening dient te worden gehouden met de gewijzigde gezinssituatie van verzoeker en dat verzoeker de kans gehad heeft de nodige inkomstenbewijzen van haar echtgenoot voor te leggen:

3. BESPREKING VAN DE MIDDELEN VAN VERZOEKER

3.1. SCHENDING VAN DE MOTIVERINGSPLICHT

De overheid heeft de feiten niet correct beoordeeld;

Verzoeker beschikt over een inkomen dat volstaat om in haar levensonderhoud te voorzien;

De echtgenoot van verzoeker beschikt eveneens over een inkomen uit arbeid;

De overheid heeft geen rekening gehouden met de inkomsten van de echtgenoot van verzoeker;

Verzoeker en haar echtgenoot voorzien zelf in hun levensonderhoud en maken geen aanspraak op enige uitkering van de overheid;

Verzoeker en haar echtgenoot maken geen aanspraak op het sociale bijstandstelsel;

Bovendien werd verzoeker nooit gevraagd naar de inkomsten van haar echtgenoot;

Verzoeker heeft alle gevraagde inlichtingen bezorgd na het schrijven van 15.10.2025 van de Dienst Vreemdelingenzaken: In deze brief is niets vermeld over de gezinssituatie van verzoeker of de echtgenoot van verzoeker hoewel de gezinssituatie van verzoeker voor de overheid toen al bekend was;

Verzoeker werd op geen enkel moment gevraagd de inkomstenbewijzen van haar echtgenoot voor te leggen:

Evenmin werd haar meegedeeld dat de overheid rekening zou houden met de gewijzigde gezinssituatie om het oorspronkelijke verzoek te beoordelen;

Een zorgvuldige overheid dient duidelijk en transparant te communiceren;

De overheid heeft haar beslissing niet behoorlijk gemotiveerd;

De beslissing houdt enerzijds rekening met de gezinssituatie (echtgenoot van verzoeker), anderzijds wordt geen rekening gehouden met de inkomsten van de echtgenoot van verzoeker:

Deze laatste inkomsten werden niet eens opgevraagd:

De beslissing is niet consistent:

De overheid maakt gebruik van 2 maten en 2 gewichten:

De bestreden beslissing is willekeurig;

3.2. SCHENDING VAN DE RECHTEN VAN VERZOEKER

Ingevolge de beslissing van de overheid worden de rechten van verzoeker geschonden, met name:

- *recht op vrij verkeer en vestiging;*
- *recht op gezinsleven;*
- *recht op een eerlijk proces;*

Verzoeker toont immers wel degelijk aan dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt;

Verzoeker heeft sinds 01.04.2025 een EU kaart:

Verzoeker is intussen 9 jaren tewerkgesteld bij de firma ALBERT HEIJN in Weert en bekleedt momenteel de functie van shiftleider en toezichthouder:

Verzoeker is in staat om in haar eigen levensonderhoud te voorzien zoals trouwens ook is overwogen in de bestreden beslissing:

Verzoeker is intussen gehuwd en heeft 1 kind ten laste:

De echtgenoot van verzoeker is eveneens tewerkgesteld en beschikt over een inkomen uit arbeid:

Verzoeker en haar echtgenoot beschikken over voldoende inkomsten om te voorzien in de kosten van levensonderhoud van hun gezin:

De overheid heeft verzoeker niet eens de kans geboden de inkomsten van haar echtgenoot voor te leggen en aan te tonen dat zij beschikken over een voldoende bedrag om in het levensonderhoud te voorzien:

Verzoeker brengt de loonfiches van haar echtgenoot bij om aan te tonen dat het gezin van verzoeker over voldoende bestaansmiddelen beschikt;

Ingevolge de beslissing van verweerder is het recht op vrij verkeer en vestiging van verzoeker geschonden: Immers wordt haar het recht ontzegd om zich langer te vestigen op het Belgisch grondgebied en dit op onjuiste motieven;

Tevens wordt haar recht op gezinsleven geschonden aangezien verzoeker het recht wordt ontzegd zich met haar gezin langer te vestigen op het Belgisch grondgebied en dit omwille van beweerd gebrek aan voldoende bestaansmiddelen;

Indien verzoeker gerechtigd is op het Belgisch grondgebied te verblijven (zoals oorspronkelijk werd toegestaan), dient verzoeker tevens het recht te hebben een gezin te stichten en met haar gezin op het Belgisch grondgebied te verblijven;"

2.2. *De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen als volgt op het enig middel zoals ontwikkeld in het initieel verzoekschrift:*

"Stelling verzoekende partij

8. *Verzoekende partij voert aan dat de feiten niet correct beoordeeld werden. De beslissing houdt enerzijds rekening met de gezinssituatie (echtgenoot van verzoeker), anderzijds wordt geen rekening gehouden met de inkomsten van de echtgenoot van verzoeker.*

9. *Verzoekende partij stelt wel degelijk aan te tonen dat zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Verzoekende partij en haar echtgenoot zouden samen beschikken over voldoende inkomsten om te voorzien in de kosten van levensonderhoud van hun gezin. De loonfiches van haar echtgenoot moeten aantonen dat het gezin van verzoeker over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Om deze reden dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.*

Weerlegging

Ten aanzien van het middel

10. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.¹ Deze verplichting van uitdrukkelijke motivering waar de administratieve overheid toe gehouden is dient aan de bestemming van de beslissing toe te laten de redenen te kennen waarop deze gebaseerd is, zonder dat de overheid gehouden is de motieven van haar motieven uiteen te zetten.²

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Om draagkrachtig te zijn dient de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig te zijn. De motivering is volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing.³

Dit is wel degelijk de situatie in onderhavig geval zodat het middel wegens gebrek aan uitdrukkelijke motivering niet kan weerhouden worden. Immers, de bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. Dit is in casu het geval. In de bestreden beslissing wordt duidelijk uiteengezet dat verzoekende partij niet langer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden, waardoor overeenkomstig artikel 42bis § 1 Vreemdelingenwet een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht. De in het verzoekschrift geuite kritiek toont overigens aan dat zij de motieven kent, zodat in casu het voornaamste doel van de formele motiveringsplicht is bereikt. Er wordt geen schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aannemelijk gemaakt.

11. De bestreden beslissing wordt genomen op grond van artikel 42bis, §1 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt: (...)

12. De bestreden beslissing motiveert dat haar gezinssituatie gewijzigd is, waardoor het bedrag van de inkomsten waarover zij beschikt, niet langer voldoende is om te voorkomen dat zij ten laste valt van het sociale bijstandstelsel. Zij bevestigt intussen gehuwd te zijn en geeft aan 1 kind ten laste te hebben. Verzoekende partij betwist niet dat haar gezinssituatie is gewijzigd. De bestreden beslissing motiveert als volgt:

"Betrokkene werd op 15-10-2025 vriendelijk verzocht aan de hand van een schrijven ons in kennis te stellen van haar huidige economische activiteiten, of bij gebrek daaraan, mee te delen welke bestaansmiddelen zij ter beschikking heeft. Overeenkomstig artikel 42bis § 1 van de wet van 15-12-1980, beschikt de minister of zijn gemachtigde immers over de mogelijkheid te controleren of aan de naleving van de voorwaarden tot uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. Betrokkene tekende ons schrijven op 17-10-2025 waarna zij nog 15 dagen de tijd had om de nodige bewijzen voor te leggen. Betrokkene legt loonfiches van haar tewerkstelling in Nederland en een EHIC voor. Zij dient dus nog steeds beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen. In de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen moet betrokkene voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 40 § 4, tweede lid van de wet van 15-12-1980, zijnde: "Bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn." Overeenkomstig artikel 40 § 4, 1ste lid, 2° van de wet van 15-12-1980 dient een beschikker van voldoende bestaansmiddelen aan te tonen te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel.

Uit de voorgelegde bewijsstukken blijkt inderdaad dat betrokkene nog steeds over bestaansmiddelen beschikt d.m.v. een tewerkstelling in Nederland. Er blijkt echter ook uit het administratief dossier dat haar situatie veranderd is.

Zij verkreeg op 01-04-2025 een EU kaart. Op 04-08-2025 diende Ö. L. een bijlage 19ter in als echtgenoot van betrokkene. Wanneer we het bewezen inkomen en de huidige gezinssituatie bekijken dienen we vast te stellen dat betrokkene niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om de gezinslast te dragen overeenkomstig bovenstaande artikelen van de wet van 15-12-1980. Ongeacht de persoonlijke uitgaven, is het bedrag van het leefloon onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend aan dit gezin, rekening houdend met de gezinslast, het strikte minimum. Het bewezen inkomen ligt onder dit bedrag. Betrokkene kan aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken dus ook niet aantonen te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel. Zij voldoet bijgevolg niet langer aan de voorwaarden om het verblijfsrecht te behouden in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen." (eigen nadruk)

Verzoekende partij bevestigt dat zij nog steeds over dezelfde bestaansmiddelen beschikt en dat de heer O. L. zich bij haar heeft gevoegd. Daarbij geeft ze nog aan een kind ten laste te hebben. Dat de gezinslast dus inderdaad gewijzigd is.

13. Wel hekelt verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met de loonfiches van haar echtgenoot. Daarbij verwijst verweerder in de eerste plaats naar het schrijven van 15.10.2025 ingevolge hetwelk zij loonfiches van haar tewerkstelling in Nederland voorlegt en een EHIC (Europese zorgpas). Verzoekende partij toont niet aan dat de loonfiches die zij voegt bij het verzoekschrift, werden overgemaakt aan het bestuur in antwoord op het schrijven van 15.10.2025. Zij kan gelet op vermeld schrijven bezwaarlijk voorhouden dat haar niet de kans werd geboden om de stukken voor te leggen die zij nuttig acht voor de beoordeling van haar verblijfsvoorwaarden. De argumentatie in het verzoekschrift valt dan ook bij het gegeven dat uw Raad zich bij de beoordeling van de wettigheid van een bestuursbeslissing dient te plaatsen op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen⁴. De regelmatigheid van een administratieve beslissing wordt beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken⁵, en niet in functie van elementen die na haar beslissing opgeworpen werden en welke zij dan ook enkel kon negeren. ⁶ Daarbij noteert verwerende partij nog dat het schrijven van 15.10.2025 wordt betekend aan de verzoekende partij op 17.10.2025 en zij binnen de 15 dagen werd verzocht om de nodige stukken ter beoordeling van haar dossier voor te leggen, aldus voor 01.11.2025. Nu, uit de bijgebrachte loonfiches blijkt dat de eerste tewerkstelling van de echtgenoot een weekcontract betreft van 10.11.2025 tot 16.11.2025. Deze stukken dateren van na het verstrijken van de termijn waarbinnen verzoekende partij de nodige documenten diende over te dragen. Verwerende partij toont aan dat verweerder onmogelijk kon motiveren over stukken die haar niet ter kennis werden gebracht en zelfs maar pas na het verstrijken van de termijn van 15 dagen volgend op de betekening van het schrijven op 17.10.2025 werden opgesteld. De grief van verzoekende partij dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met de loonfiches van haar echtgenoot kan dan ook geenszins weerhouden.

14. Bovendien wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de verzoekende partij in de zin van artikel 42bis, §1, derde lid Vreemdelingenwet:

“Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met artikel 42bis § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de bindingen met het land van herkomst te verliezen. Er werd evenmin aangetoond door betrokkene dat haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene waardoor zij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. In de hoedanigheid van EUburger moet zij zich evengoed in de eigen lidstaat of in een andere lidstaat waar zij aan de verblijfsvoorwaarden voldoet kunnen vestigen, zich kunnen integreren, medische verzorging kunnen genieten, een gezinsleven of economische activiteit kunnen uitbouwen. Er werden geen relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de hierboven vermelde uitnodigingsbrief van Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 15-10-2025 (betekend op 17-10-2025) waarbij betrokkene werd gevraagd eventuele humanitaire elementen toe te lichten overeenkomstig art. 42bis § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van het verblijfsrecht. Mochten er toch humanitaire elementen aanwezig zijn kunnen we enkel concluderen dat deze niet blijken uit het administratief dossier en dat het de nalatigheid van betrokkene is die ervoor gezorgd heeft dat er geen rekening kan gehouden worden met eventuele humanitaire elementen bij gebrek aan het voorleggen van bewijzen hiervan.” (eigen nadruk)

Verzoekende partij toont niet aan welke binding met België de bestreden beslissing in de weg zou staan. Zij is enkel sedert 01.04.2025 in het bezit van een EU-kaart, waardoor haar verblijf op het grondgebied van amper 9 maanden tot de aflevering van de bestreden beslissing als bijzonder kort mag worden beschouwd. Bovendien oefent verzoekende partij haar economische activiteit evengoed nog steeds uit in haar land van herkomst, Nederland. ⁸ Verzoekende partij toont niet aan dat de bestreden beslissing op foutieve gronden berust of op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

15. Verzoekende partij beperkt zich tot de opgeworpen schending van het recht op vrij verkeer en vestiging; het recht op gezinsleven en het recht op een eerlijk proces, doch zonder op concrete wijze te ontwikkelen op welke wijze de bestreden beslissing deze beginselen zou hebben geschonden. Luidens artikel 39/78 juncto artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.⁷ Bij gebreke, zoals in casu, kan verwerende partij zich niet verweren

tegen een argumentatie die niet verder uitgewerkt werd dan dat de aangevoerde regels of beginselen geschonden zijn.

16. Geenszins toont verzoekende partij aan dat verwerende partij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou hebben gehandeld. De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Verwerende partij meent dat voor zover het middel uw Raad uitnodigt zijn appreciatie in de plaats van deze van de overheid te stellen, het middel verworpen dient te worden.⁸

17. Het beroep is ongegrond.”

2.3. In haar enig middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Voor de toepassing van het eerste lid, teneinde te bepalen of de burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormt, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van zijn moeilijkheden, de duur van zijn verblijf in het Rijk, zijn persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hem uitgekeerde steun.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van herkomst.”

Het is in casu niet betwist dat het bestuur op grond van voormelde bepaling een einde kan stellen aan het verblijf van de burger van de Unie indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, of indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Het is evenmin betwist dat het bestuur zo nodig kan controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

De verwerende partij is in de bestreden beslissing van oordeel dat uit de voorgelegde bewijsstukken blijkt dat betrokkene nog steeds over bestaansmiddelen beschikt d.m.v. een tewerkstelling in Nederland. Er blijkt volgens de verwerende partij echter ook uit het administratief dossier dat haar situatie veranderd is, want dat de heer Ö. L. een aanvraag gezinshereniging deed als echtgenoot van de verzoekende partij op augustus 4 augustus 2025. Wanneer we het bewezen inkomen en de huidige gezinssituatie bekijken, zo stelt de verwerende partij in de bestreden beslissing, dienen we vast te stellen dat betrokkene niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om de gezinslast te dragen. Ongeacht de persoonlijke uitgaven, is het bedrag van het leefloon onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend aan dit gezin, rekening houdend met de gezinslast, volgens de verwerende partij immers het strikte minimum. Het bewezen inkomen ligt volgens de verwerende partij onder dit bedrag.

De verzoekende partij voert in haar synthesesamenvatting onder meer aan dat het bestuur ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de inkomsten van haar echtgenoot. De verzoekende partij heeft 1 kind ten laste en verblijft met haar kind in Bree, en is intussen gehuwd. De verzoekende partij beschikt over een inkomen dat volstaat om in haar levensonderhoud te voorzien. De echtgenoot van de verzoekende partij beschikt eveneens over een inkomen uit arbeid. De overheid heeft volgens de verzoekende partij geen rekening gehouden met de inkomsten van haar echtgenoot. De verzoekende partij en haar echtgenoot voorzien volgens de verzoekende partij zelf in hun levensonderhoud en maken geen aanspraak op enige uitkering van de overheid. Bovendien werd de verzoekende partij volgens haar nooit gevraagd naar de inkomsten van haar echtgenoot. Zij heeft alle gevraagde inlichtingen bezorgd na het schrijven van 15 oktober 2025 van de Dienst Vreemdelingenzaken. In deze brief is volgens de verzoekende partij niets vermeld over de gezinssituatie van de verzoekende partij of over de echtgenoot van de verzoekende partij hoewel de gezinssituatie voor de overheid toen al bekend was. De beslissing houdt enerzijds rekening met de gezinssituatie (echtgenoot van de verzoekende partij), anderzijds wordt geen rekening gehouden met de inkomsten van de echtgenoot van de verzoekende partij. De overheid heeft de verzoekende partij volgens haar niet eens de kans geboden de inkomsten van haar echtgenoot voor te leggen en aan te tonen dat zij beschikken over een voldoende bedrag om in het levensonderhoud te voorzien. De verzoekende partij brengt de loonfiches van haar echtgenoot bij om aan te tonen dat het gezin over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Uit de brief van de verwerende partij gericht aan de burgemeester van Bree van 15 oktober 2025, blijkt dat de verwerende partij daarin het volgende stelde:

“Betrokkene verkreeg het verblijfsrecht in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Overeenkomstig artikel 42bis § 1 van de wet van 15-12-1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan de Minister of zijn gemachtigde zo nodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan. Nader onderzoek van het dossier doet echter vermoeden dat de betrokkene niet meer voldoet aan de aan haar verblijf gestelde voorwaarden. Bijgevolg wordt overwogen om een einde te maken aan haar verblijf op basis van artikel 42bis § 1 van de voornoemde wet. Bovendien kan, indien nodig, een verwijderingsmaatregel worden genomen na het verstrijken van de beroepstermijn of, bij een eventueel beroep, na uitspraak waarbij het beroep wordt afgewezen. Zou u haar zo snel mogelijk kunnen oproepen en haar vragen om binnen de 15 dagen na de betekening van deze brief de volgende zaken aan ons voor te leggen:

- ofwel het bewijs dat zij een activiteit in loondienst uitoefent: loonfiches + werkgeversattest (bijlage 19bis) of arbeidscontract.*
- ofwel het bewijs dat zij een zelfstandige activiteit uitoefent: een uittreksel van de Kruispuntbank voor Ondernemingen en een attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen overeenkomstig het model dat werd vastgesteld door de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft en door de Minister die de zelfstandigen onder zijn bevoegdheid heeft.*
- ofwel het bewijs dat zij werkzoekende is en actief naar werk zoekt: inschrijving VDAB/Actiris of sollicitatiebrieven en bewijs van een reële kans om te worden aangesteld.*
- ofwel het bewijs dat zij houder is van eigen bestaansmiddelen of bestaansmiddelen die effectief via een derde persoon bekomen werden: recente bewijzen van voldoende bestaansmiddelen van tenminste de laatste 3 maanden (attesten van uitkering met vermelding nettobedrag/maand, stortingsbewijzen aan betrokkene van inkomsten die voorzien worden door een niet inwonende garant, bewijzen van bestaansmiddelen van een inwonende garant, bewijzen van een tewerkstelling in het buitenland adhv een arbeidsovereenkomst en minstens 3 meest recente loonfiches, bewijzen van bestaansmiddelen afkomstig uit zelfstandige activiteit in het buitenland adhv bij voorkeur rekeninguittreksels met duidelijke bewijzen van inkomsten voor privégebruik (persoonlijke rekening), ...) en een ziektekostenverzekering die alle ziektekosten in België dekt.*
- ofwel het bewijs dat zij student is: inschrijving aan een onderwijsinstelling die in België georganiseerd, erkend of gesubsidieerd wordt en een ziektekostenverzekering die de kosten in België dekt en een verklaring van voldoende bestaansmiddelen.*

Bij gebrek aan bewijzen van bestaansmiddelen, economische activiteiten in België of studie in hoofdactiviteit kan de betrokkene het recht op verblijf verliezen. Kunt u haar ook meedelen dat indien zij over humanitaire elementen beschikt waarmee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van haar dossier, zij de bewijzen van deze elementen kan voorleggen, overeenkomstig artikel 42bis § 1, tweede en/of derde lid van de voornoemde wet.”

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij tracht voor te houden in haar enig middel, werd haar dus wel degelijk gevraagd naar *“eigen bestaansmiddelen of bestaansmiddelen die effectief via een derde persoon bekomen werden”*. De verzoekende partij kan dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat de verwerende partij niet heeft gevraagd naar eventuele inkomsten van haar echtgenoot.

Los van deze vaststelling stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat op 8 december 2025, en dus vóór het nemen van de bestreden beslissing, via e-mail van de gemeente Bree aan de verwerende partij stukken werden overgemaakt die betrekking hebben op de inkomsten van de echtgenoot van de verzoekende partij van 17 november 2025 tot 30 november 2025.

De verwerende partij repliceert in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partij volgens haar bevestigt dat zij nog steeds over dezelfde bestaansmiddelen beschikt en dat de heer O. L. zich bij haar heeft gevoegd. Dit klopt niet. De verzoekende partij bevestigt inderdaad dat zij zelf nog dezelfde inkomsten heeft, maar stelt dat ook haar echtgenoot beschikt over een inkomen waarover zij met hun gezin kunnen beschikken.

De verwerende partij stelt verder in de nota met opmerkingen dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de loonfiches die zij voegt bij het verzoekschrift, werden overgemaakt aan het bestuur in antwoord op het schrijven van 15 oktober 2025. Dit klopt slechts gedeeltelijk. Een deel van de bij het verzoekschrift gevoegde loonfiches werd, zo blijkt uit bovenstaande bespreking, immers door de gemeente Bree op 8 december 2025 aan de verwerende partij overgemaakt. De verwerende partij stelt nu dat de verwerende partij binnen de 15 dagen werd verzocht om de nodige stukken ter beoordeling van haar dossier voor te leggen, aldus voor 1 november 2025 en dat uit de bijgebrachte loonfiches blijkt dat de eerste tewerkstelling van de echtgenoot een weekcontract betreft van 10 november 2025 tot 16 november 2025. Deze stukken dateren volgens de verwerende partij dan ook van na het verstrijken van de termijn waarbinnen de verzoekende partij de nodige documenten diende over te dragen. De Raad kan enkel vaststellen dat dit niets afdoet aan het feit dat de verwerende partij duidelijk vóór het nemen van de bestreden beslissing op de hoogte werd gebracht (in casu door een e-mail van de gemeente Bree), dat de echtgenoot van de verzoekende partij ook over eigen inkomsten beschikt, en dat de verwerende partij de inkomsten van de echtgenoot van de verzoekende partij niet betrokken heeft in haar beoordeling van de bestaansmiddelen van de verzoekende partij. En dit terwijl de verwerende partij de nieuwe gezinssamenstelling van de verzoekende partij, namelijk met haar echtgenoot erbij, wél in overweging neemt om vast te stellen dat de eigen inkomsten van de verzoekende partij niet volstaan om te kunnen spreken van voldoende bestaansmiddelen om de gezinslast te kunnen dragen, en opdat zij haar verblijfsrecht zou kunnen behouden. De verwerende partij maakt, in tegenstelling tot wat zij zelf in de nota met opmerkingen voorhoudt, dan ook niet aannemelijk dat zij in de bestreden beslissing onmogelijk kon motiveren over stukken die haar maar pas na het verstrijken van de termijn van 15 dagen volgend op de betekening van het schrijven op 15 oktober 2025 werden opgesteld. Er werden haar immers vóór het nemen van de bestreden beslissing wel degelijk stukken overgemaakt die betrekking hebben op het inkomen van de echtgenoot van de verzoekende partij, waarmee in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden of minstens niet over werd gemotiveerd.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet, zoals de verzoekende partij terecht voorhoudt, dat de verwerende partij met de inkomsten van de echtgenoot van de verzoekende partij rekening heeft gehouden bij het vaststellen of de verzoekende partij al dan niet beschikt over voldoende bestaansmiddelen en dus nog voldoet aan de voorwaarden van haar verblijfsrecht.

De verzoekende partij maakt een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk.

Het betoog van de verwerende partij in de nota met opmerkingen doet hieraan niets af.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 12 december 2025 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU